

Men for os at se er det et spørgsmål om, hvem en boykot egentlig rammer, og det gælder selvfølgelig ikke blot en boykot fra forbrugernes side, men også en eventuel boykot fra statens eller de offentlige myndigheders side.

Det er jo ikke altid sikkert, at det er de rigtige, en boykot rammer. Det kunne jo godt være, at der var et privat firma, hvis ejer ved præsidentvalget havde stemt på præsident Chiracs modstander, og hvis ejer var en arg modstander af de franske atomprøvesprængninger, som i Frankrig kæmpede for den holdning, og hvis muligheder for at arbejde for den holdning ville blive indskrænket væsentligt, hvis der skete en boykot af varerne. Så man ved aldrig rigtig, hvem man boykotter, hvis man boykotter på den måde, som Enhedslisten bl.a. lægger op til.

Men som sagt må forbrugerne for vores vedkommende selvfølgelig vælge, hvad forbrugere vil. Det, vi skal tage stilling til, hvis vi vedtager en statsboykot, er, om vi så har indført en ny norm, og om det, Enhedslisten vil, er, at når et land foretager noget, som vi synes er alarmerende, så skal vi boykotte landet.

For i så fald må vi jo i fremtiden imødesee en lang række forslag fra Enhedslisten, som går ud på at boykotte det ene land efter det andet, for så er det jo ikke bare på grund af atomprøvesprængningerne, man skal boykotte, så er det også på grund af brud på menneskerettigheder osv. Der er en lang række ting, som man kunne forestille sig at vi skulle boykotte på baggrund af. Og så kunne jeg forestille mig, at vi skulle boykotte en hel del af landene både i Mellemøsten, i Afrika og i Sydamerika. Og jeg ved ikke, om det er det, Enhedslisten har forestillet sig, men skal der være konsekvens i linjen, må det blive følgen.

Det er ikke en linje, som vi støtter i Dansk Folkeparti. Vi føler ikke, at det er vejen frem. Vi tror mere på frihandel, samhandel og dialog, og derfor kan vi ikke støtte forslaget. Men jeg vil da spørge Enhedslisten, om man som en følge af det, jeg har sagt, vil tage konsekvensen og komme med en lang række forslag om, at vi skal boykotte en lang række lande.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er egentlig især skuffet over, at de partier, der har afvist forslaget, ikke selv har haft noget bud på, hvordan der kunne rades bod på den stadig mere spagfærdige måde, Danmark har ført sig frem på i denne sag – uden tvivl i lyset af den ganske vist mislykkede kampagne, man

har kørt for at få valgt hr. Uffe Ellemann-Jensen til generalsekretær i NATO.

Men nu kan man jo sige, at det hensyn ikke mere er til stede, og derfor havde jeg egentlig forventet, at regeringen ville have brugt lejligheden til igen at holde en høj profil. Det er muligt, at det lige skal vente en uge eller to, for at det ikke skal komme for tæt på forløbet.

Jeg lagde mærke til, at hr. Arne Melchior hævdede, at disse atomprøvesprængninger ikke er miljøskadelige. Jeg ved jo godt, at det, hr. Arne Melchior henviste til, var, at miljøkommisær Ritt Bjerregaard har godkendt disse atomprøvesprængninger og ganske rigtigt – som refereret af hr. Arne Melchior – med den betegnelse, at de ikke var miljøskadelige.

Sådan husker jeg også forløbet, men jeg husker også, at da Europa-Kommissionen skulle tage stilling til sagen, lå der i embedsværket i Kommissionen faktisk et alternativt papir, som sagde det modsatte. Men man valgte altså blandt kommissærerne politisk at tage det papir, der frikendte prøvesprængningerne, og det er jo hævet over enhver fornøft. Alle, som kender til sagen, ved jo, at der er frakturer i atollen, og at det er et spørgsmål om tid, hvornår der sker en øget udsivning, og at en atomar udsivning i havet er sundhedsskadelig.

Alle andre end de, der politisk har truffet den beslutning i Kommissionen, ved jo, at atomsprængningerne er sundhedsskadelige, og derfor er det egentlig lidt ude af takt med den samlede debat, at hr. Arne Melchior kan fremføre et sådant synspunkt, og det er jeg i hvert fald ked af, for alle andre mener naturligvis, at de er sundhedsskadelige.

Jeg mindes jo også, at Chirac på et tidspunkt blev spurgt: Hvis de nu ikke er sundhedsskadelige, hvorfor kan man så ikke foretage dem i Paris? Men det havde Chirac af indlysende årsager ikke lyst til.

Når man så henviser til, at der burde gøres noget på EU-plan, vil jeg sige, at det er jo nøjagtig, hvad Enhedslisten har foreslået. Og hvis man fra regeringens side ville gøre en øget anstrengelse på det niveau, ville vi også meget gerne hilse dét velkommen.

Så er der blevet spurgt, om Enhedslisten vil anbefale en boykot over for Nigeria. Dér kan jeg oplyse, at vi på de møder, der har været om sagen, bl.a. i Det Udenrigspolitiske Nævn, har foreslået over for regeringen, at der skulle være en boykot over for Nigeria, en olieboykot og en boykot, der bl.a. skulle omfatte Shells store